

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

nistrationen skal jeg meget gerne lade foretage en opgørelse. Det kan naturligvis være vanskeligt at foretage en sådan opgørelse, og spørgsmålet er også, hvor stor en værdi den har. Forholdet er det, som det ærede medlem hr. Weikop ganske rigtigt gjorde opmærksom på, at det ikke alene er i statsadministrationen, denne besparelse sættes igennem. Det er i høj grad i den kommunale administration, og det er ikke mindst ude i erhvervslivet, at disse besparelser efterhånden gør sig gældende på en meget gunstig måde.

Med hensyn til spørgsmålet om fri bevilningsudstedelse i stedet for fri import tror jeg, jeg kan sige, at vi efterhånden er kommet ind i en ganske fast praksis, således at vi overalt, hvor der ikke foreligger særlige toldtekniske, handelspolitiske eller andre vigtige hensyn, for tiden giver fri import. Det ønske, som det ærede medlem fremførte i denne henseende, kan jeg altså besvare med, at vi overalt, hvor ikke ganske særlige forhold foreligger, netop har taget denne praksis op.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil jeg svare, at spørgsmålet om deponeringsordningernes fortsatte afvikling naturligvis er til stadig undersøgelse og ganske nøje overvejelse indenfor ministeriet. Jeg mener, det vil være rigtigt at sige ved denne lejlighed, at der er forløbet så kort tid, siden den sidste lempelse blev gennemført, så det vil være rimeligt at se, hvordan den virker, men naturligvis må det stå klart, at hvis denne lempelse viser sig at have de følger, som man har regnet med, vil det være rimeligt at tage hele spørgsmålet op påny. Jeg mener altså ikke, at tidspunktet netop i dag er egnet til at foretage en ny, videregående afvikling af disse ordninger, men det spørgsmål vil regeringen vende tilbage til.

Med hensyn til toldlovsforslaget, som det ærede medlem også var inde på, vil jeg gerne sige, at der foreligger jo et toldlovsforslag, der stadigvæk er regeringens toldlovsforslag, og det foreligger til saglig drøftelse i toldlovskommissionen. Jeg kan naturligvis kun beklage, at det ikke hidtil har været muligt at få politisk flertal for at gennemføre dette lovforslag, eventuelt med de ændringer og forbedringer, som politiske og saglige bearbejdelser vil kunne medføre. Men iøvrigt er det mit indtryk, at der efterhånden i

mange kredse er en voksende forståelse af, at det på dette område bliver nødvendigt at foretage et eller andet.

Til det ærede medlem hr. Tholstrup vil jeg gerne sige, at med hensyn til bilimporten tror jeg ikke at der i realiteten var nævneværdig forskel mellem, hvad det ærede medlem mener, og hvad jeg mener om dette spørgsmål. Bilimporten må udvides så hurtigt, som det overhovedet er muligt, og tilbage bliver så spørgsmålet om tempoet; slutresultatet kan der ikke være nogen tvivl om.

Det ærede medlem mente, at forbedringen i betalingsbalancen skulle være brugt til yderligere import. Det afhænger i høj grad af, hvilke reserver man har, og hvilken sikkerhed man mener man bør have netop i disse reserver, og i den henseende må jeg melde mig som uenig med det ærede medlem, der hævder, at man uden videre vil kunne bruge disse reserver til import. Jeg betragter det som endda ualmindelig vigtigt og helt afgørende, ikke mindst for det frie erhvervsliv, at der netop er reserver, således at man ikke i en mere eller mindre tilfældig tilbagegangsperiode skal gå tilbage med hensyn til restriktionernes afvikling. En sådan tilbagegang er noget, som man bestemt ikke uden videre kan afvise som en mulighed i tilfælde af, at man ikke har reserver. Jeg mener derfor, at det netop er den rigtige politik, der i denne henseende er ført.

Det ærede medlem var inde på de gener, der er en følge af, at man ikke 100 procent har kunnet overføre alle varer til global bevilningsudstedelse, og efter det, jeg forstod på det ærede medlem, må det i hvert fald siges at være en meget stærk overdrivelse, det ærede medlem fremsatte med hensyn til de vanskeligheder, der kan foreligge på dette område. Forholdet er det, at vi overalt, hvor det er muligt — og det vil praktisk talt sige i alle tilfælde, hvor vi ikke af handelspolitiske hensyn er hindret deri —, netop bruger globale bevilningsudstedelser, d. v. s. at uanset varerne står på bunden liste, bliver bevillingerne givet på den måde, at der er fri indkøbsmuligheder indenfor det pågældende område, altså normalt indenfor OEEC, netop med henblik på at give importørerne og dermed det danske samfund den bedste mulighed for at blive betjent på den bedste, den rimeligste måde indenfor de muligheder, vi